

tillagte Laanebeføjelse. En eventuel Indtægtsforøgelse for Statskassen, indtil fornøden Tilpasning i den offentlige Økonomi var gennemført, paaregnedes at kunne tilvejebringes ved forøget Luksusbeskatning.

De nævnte ekstraordinære Foranstaltninger vilde imidlertid efter Venstres Mening være ganske utilstrækkelige, hvis de ikke blev ledsaget af »en virkelig alvorlig Bestræbelse for i den offentlige Økonomi at gennemføre saadanne Besparelser, at Skattebyrderne *varigt* nedsættes, det vil sige, at vi tilpasser vore Udgifter efter de Indtægter, vi er i Stand til at opnaa« »Saa alvorlig er Tilstanden og saa stort er Misforholdet mellem den nuværende Beskatning og Erhvervslivets Skatteevne, at det i den foreliggende Situation er nødvendigt at tage Udgangspunktet i selve Beskatningen, det vil sige at tilpasse Skatterne efter, hvad Erhvervslivet kan bære, for derefter at indrette de offentlige Udgiftsbudgetter i Overensstemmelse dermed.«

Madsen-Mygdal gik derefter over til en Omtale af den *anden Gruppe* af Venstres Forslag og gjorde her først Rede for Forslaget om en *Begrænsning af den kommunale Ejendomsbeskatning* paa Landet. Den paatænkte Nedsættelse vilde imidlertid ikke kunne gennemføres uden i Forbindelse med en væsentlig Nedsættelse af de kommunale Udgiftsbudgetter, og da den langt overvejende Del af Kommunernes Udgifter er fastlagt ved Lov, ansaa Venstre det efter Omstændighederne for rimeligt at skabe Grundlag herfor dels ved *Indtægtsoverførelse* fra Staten til Kommunerne gennem en *Ændring i Loven om Afgift paa Motorkøretøjer*, dels ved *Statens Overtagelse af forskellige lovbundne kommunale Udgifter*: $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til Forsorg for abnorme, vanføre m. fl., Halvdelen af de kommunale Sygehusudgifter og Forhøjelse af Statens Andel i Aldersrenteudgifterne fra $\frac{7}{12}$ til $\frac{2}{3}$. Hertil skulde saa komme en Begrænsning af Kommunernes Hjælpekasseudgifter.

»Men selvfølgelig«, tilføjede Madsen-Mygdal, »lader Vanskelighederne sig ikke overvinde ved at flytte Indtægter og Udgifter fra den ene offentlige Kasse over til den anden . . . , og til syvende og sidst bliver det da denne Rigsdagssamlings Hovedopgave at tilvejebringe saadanne *Besparelser* i de offentlige Udgifter, at der derigennem opnaas Dækning ikke blot